

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
4 Ιουλίου 1985 *

Στην υπόθεση 134/84,

Calvin E. Williams, εκπροσωπούμενος από τον Victor Biel, δικηγόρο Λουξεμβούργου,
18 A, rue des Glacis,

προσφεύγων,

κατά

Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενου από το γραμματέα του Jean-Aimé Stoll, επικουρούμενο από την Lucette Defalque, δικηγόρο Βρυξελλών, avenue des Klauwaerts 38, 1050 Βρυξέλλες, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την έδρα του Ελεγκτικού Συνεδρίου, 29, rue Aldringen, 1118 Λουξεμβούργο,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης του Ελεγκτικού Συνεδρίου, της 10ης Νοεμβρίου 1983, περί εκτελέσεως της απόφασης του Δικαστηρίου της 6ης Οκτωβρίου 1982 (υπόθεση 9/81, Συλλογή, σ. 3301), με την οποία έγινε ανακατάταξη του προσφεύγοντος, την οποία όμως ανακατάταξη αυτός θεωρεί ανεπαρκή,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

συγκείμενο από τους Κ. Κακούρη, πρόεδρο τμήματος, U. Everling και Y. Galmot, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: G. F. Mancini

γραμματέας: D. Louterman, υπάλληλος διοικήσεως

μετά από ακρόαση του γενικού εισαγγελέα, ο οποίος ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 6ης Ιουνίου 1985,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΑΠΟΦΑΣΗ

(Το μέρος που περιέχει τα περιστατικά παραλείπεται)

Σκεπτικό

- 1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 18 Μαΐου 1984, ο Calvin Williams, υπάλληλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, άσκησε προσφυγή, η οποία έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης του Ελεγκτικού Συνεδρίου, της 10ης Νοεμβρίου 1983 περί ανακατατάξεως του προσφεύγοντος σε εκτέλεση της απόφασης του Δικαστηρίου της 6ης Οκτωβρίου 1982 (υπόθεση 9/81, Williams, Συλλογή σ. 3301), ανακατατάξεως την οποία όμως ανακατάταξη αυτός θεωρεί ανεπαρκή.
- 2 Η απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 1982 εκδόθηκε στο πλαίσιο διαφοράς που ανέκυψε από τη δημοσίευση της από 21 Φεβρουαρίου 1980 « γενικής αποφάσεως » του Ελεγκτικού Συνεδρίου περί των κριτηρίων κατατάξεως και διορισμού του προσωπικού. Κατά τη διάρκεια του 1980, το Ελεγκτικό Συνέδριο προσέλαβε μόνιμους και μη μόνιμους υπαλλήλους που δεν είχαν υπηρετήσει μέχρι τότε στις Κοινότητες και η κατάταξη των οποίων πραγματοποιήθηκε από τις 21 Φεβρουαρίου 1980, σύμφωνα με τα νέα κριτήρια που θέσπισε η εν λόγω απόφαση, η οποία επέχει θέση εσωτερικής οδηγίας.
- 3 Κατά το μέτρο που ενδιαφέρει στην παρούσα υπόθεση, η εν λόγω εσωτερική οδηγία περιλαμβάνει το άρθρο 3 που τιτλοφορείται « αναγνώριση χρόνου προϋπηρεσίας » και που έχει ως εξής: « Προκειμένου να ληφθεί υπόψη η επαγγελματική πείρα υποψηφίου που υπερβαίνει το επίπεδο της λαμβανομένης υπόψη για τον καθορισμό του βαθμού κατά το διορισμό, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή προβαίνει σε αναγνώριση του χρόνου προϋπηρεσίας σύμφωνα με τον πίνακα που περιλαμβάνεται σε παράρτημα » (48 μήνες κατ' ανώτατο όριο για τους βαθμούς A5 μέχρι A7). Επιπλέον, η ίδια οδηγία περιλαμβάνει και το άρθρο 4 που τιτλοφορείται « Έκτακτοι υπάλληλοι που μονιμοποιούνται », σύμφωνα με το οποίο: « σε έκτακτο υπάλληλο, διοριζόμενο δόκιμο σε θέση της αυτής σταδιοδρομίας και κατατασσόμενο στον αυτό βαθμό, αναγνωρίζεται αρχαιότητα κλιμακίου, κατά το χρόνο διορισμού του ως δόκιμου υπαλλήλου, από την ανάληψη υπηρεσίας του ως εκτάκτου υπαλλήλου ».
- 4 Τον Οκτώβριο του 1974, η Επιτροπή Ελέγχου, που υπήγετο τότε στο Συμβούλιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσέλαβε τον προσφεύγοντα ως έκτακτο υπάλληλο με το βαθμό A7/2. Κατόπιν επιτυχούς εξετάσεως σε διαγωνισμό, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή του Συμβουλίου τον διόρισε την 1η Οκτωβρίου 1976 ως δόκιμο υπάλληλο

με το βαθμό A7/3. Στις 14 Ιουνίου 1977, μονιμοποιήθηκε με το βαθμό A7, τρίτο κλιμάκιο. Την 1η Μαΐου 1978 ο Williams μετατάχθηκε μετά από αίτησή του στο Ελεγκτικό Συνέδριο, διατηρώντας το βαθμό και το κλιμάκιο του. Όπως και οι λοιποί μεταταχθέντες στο Ελεγκτικό Συνέδριο υπάλληλοι, ο προσφεύγων προήχθη από 1ης Μαΐου 1979 στο βαθμό A6, πρώτο κλιμάκιο, η αρχαιότητά του δε στο κλιμάκιο ανέτρεχε στην 1η Ιουλίου 1977. Έτσι, την 1η Ιουλίου 1979, κατείχε το βαθμό A6, δεύτερο κλιμάκιο.

- 5 Σύμφωνα πάντως με τον Williams, η εφαρμογή των κριτηρίων κατατάξεως που καθόριζε η εσωτερική οδηγία της 21ης Φεβρουαρίου 1980 οδηγούσε σε διακρίσεις υπέρ των νεοπροσλαμβανομένων μονίμων και μη μονίμων υπαλλήλων και εις βάρος των παλαιών που μετατάχθηκαν, όπως ο προσφεύγων, από την Επιτροπή Ελέγχου.
- 6 Υπό τις περιστάσεις αυτές, το Δικαστήριο, επιληφθέν προσφυγής του Williams με αντικείμενο την παύση της εν λόγω ανισότητας, έκρινε με την απόφασή του της 6ης Οκτωβρίου 1982 που προαναφέρθηκε — προκειμένου να τηρηθεί η αρχή της ίσης μεταχείρισης μεταξύ των υπαλλήλων που ανήκουν στην ίδια κατηγορία ή στον ίδιο κλάδο, όπως εξαγγέλλει το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων — ότι « πρέπει να ακυρωθεί η απορριπτική απόφαση με την οποία το καθού ηρνήθη να επανεξετάσει την κατάταξη του προσφεύγοντος και να διαταχθεί το καθού να προβεί σε διόρθωση της κατατάξεως κατά κλιμάκιο του προσφεύγοντος, λαμβάνοντας υπόψη, σύμφωνα με την απόφαση του Φεβρουαρίου 1980, την επαγγελματική πείρα του προσφεύγοντος και ενδεχομένως τους τίτλους του, προκειμένου να εξαλείψει τη διαφορά κατατάξεως που υφίσταται από τους υπαλλήλους που δεν προέρχονται από τις Κοινότητες, στους οποίους εφαρμόστηκαν τα κριτήρια κατατάξεως της ανωτέρω αποφάσεως ».
- 7 Στο σημείο I του διατακτικού της απόφασης της 6ης Οκτωβρίου 1982 ορίζεται ότι « το Ελεγκτικό Συνέδριο υποχρεούται να διορθώσει το κλιμάκιο, στο οποίο κατετάγη ο προσφεύγων από 12 Μαΐου 1980 (ημερομηνία κατά την οποία υπέβαλε τη διοικητική του ένσταση), εφαρμόζοντας τα κριτήρια που αναφέρονται στην απόφασή του του Φεβρουαρίου 1980 ».
- 8 Προς εκτέλεση της εν λόγω απόφασης, το Ελεγκτικό Συνέδριο έλαβε την από 10 Νοεμβρίου 1983 απόφασή του, η λεπτομερής αιτιολογία της οποίας καταλήγει με τη φράση « σε περίπτωση που προκύψει διάκριση μεταξύ μετατασσόμενου υπαλλήλου και νέου υπαλλήλου, η ενδεικνυόμενη κατά κλιμάκιο διόρθωση πρέπει να οδηγεί κατ' ανώτατο όριο στην αναγνώριση αρχαιότητας, ο χρόνος της οποίας να μην υπερβαίνει τους 48 μήνες, ώστε να τηρείται η διάταξη του άρθρου 32 του κανονισμού υπηρε-

σιακής καταστάσεως ». Επ' αυτής της βάσεως και ενώ στις 12 Μαΐου 1980 ο προσφεύγων είχε καταταγεί στο βαθμό Α6, δεύτερο κλιμάκιο, με κατά κλιμάκιο αρχαιότητα που ανέτρεχε στην 1η Ιουλίου 1979, το Ελεγκτικό Συνέδριο προέβη σε κατά κλιμάκιο ανακατάταξη ισχύουσα από 12 Μαΐου 1980, ως εξής: Α6, τρίτο κλιμάκιο, με αρχαιότητα κλιμακίου από 12 Μαΐου 1980, και Α6, τέταρτο κλιμάκιο, με αρχαιότητα κλιμακίου από 12 Μαΐου 1982.

- 9 Με ένσταση της 14ης Δεκεμβρίου 1983, ο προσφεύγων αμφισβήτησε τον τρόπο με τον οποίο το Ελεγκτικό Συνέδριο προέβη στην εκτέλεση της απόφασης του Δικαστηρίου της 6ης Οκτωβρίου 1982, υποστηρίζοντας ότι η ανακατάταξή του έπρεπε να αρχίσει να ισχύει από τον Οκτώβριο 1974, χρόνο προσλήψεώς του ως εκτάκτου υπαλλήλου, για να καταλήξει στο διορισμό του από 12ης Μαΐου 1980 στο βαθμό Α6, πέμπτο κλιμάκιο, και με αρχαιότητα κλιμακίου από 16 Δεκεμβρίου 1978.
- 10 Επειδή η εν λόγω ένσταση απορρίφθηκε με απόφαση της 16ης Μαρτίου 1984, ο Williams άσκησε την παρούσα προσφυγή με την οποία ζητεί την ακύρωση της απόφασης της 10ης Νοεμβρίου 1983 περί ανακατατάξεώς του, καθώς και της απορριπτικής επί της ενστάσεώς του απόφασης της 16ης Μαρτίου 1984.
- 11 Τόσο κατά την προ της ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασία, όσο και κατά την έγγραφη ενώπιόν του διαδικασία, ο προσφεύγων ζήτησε αρχικά την αναγνώριση χρόνου προϋπηρεσίας δυνάμει τόσο του άρθρου 3, όσο και του άρθρου 4 της εσωτερικής οδηγίας της 21ης Φεβρουαρίου 1980.
- 12 Πάντως, με τα αιτήματά του, όπως διατυπώθηκαν τελικά κατά τη διάρκεια της προφορικής διαδικασίας, ο προσφεύγων διευκρίνισε ότι παραιτείται από κάθε απαίτηση στηριζόμενη στο άρθρο 3 της εσωτερικής οδηγίας και ότι περιόριζε τα αιτήματά του στη χορήγηση επιπλέον κλιμακίου για το χρονικό διάστημα 1974-1976, κατά το οποίο υπηρέτησε ως έκτακτος υπάλληλος και κατ' εφαρμογή μόνο του άρθρου 4 της εσωτερικής οδηγίας της 21ης Φεβρουαρίου 1980.
- 13 Χωρίς να αμφισβητεί το γεγονός ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο του αναγνώρισε συνολικό χρόνο προϋπηρεσίας 48 μηνών τόσο κατά την απονομή σ' αυτόν του βαθμού Α6, όσο και στα πλαίσια εκτελέσεως της απόφασης του Δικαστηρίου της 6ης Οκτωβρίου 1982, ο προσφεύγων απαιτεί την εφαρμογή του άρθρου 4 της εσωτερικής οδηγίας του Φεβρουαρίου 1980, υποστηρίζοντας ότι δικαιούται περαιτέρω αναγνωρίσεως συμπληρωματικού χρόνου προϋπηρεσίας ενός κλιμακίου για το χρονικό διάστημα που υπηρέτησε ως έκτακτος υπάλληλος. Υποστηρίζει, αφενός, ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο δεν μπορεί να αφίσταται από τις ίδιες του εσωτερικές οδηγίες και, αφετέρου, ότι κατ'

εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης, ο αναγνωριζόμενος χρόνος προϋπηρεσίας του δεν μπορεί να ανέρχεται κατ' ανώτατο όριο σε 48 μήνες, δεδομένου ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο έχει ήδη στο παρελθόν αναγνωρίσει αρκετά μεγαλύτερο χρόνο προϋπηρεσίας σε περιπτώσεις προσληφθέντων υπαλλήλων προερχομένων εκτός Κοινοτήτων. Κατά συνέπεια, με τη μη χορήγηση του αιτούμενου ευεργετήματος εξακολουθεί να υφίσταται η διάκριση που καταδίκασε το Δικαστήριο με την απόφασή του της 6ης Οκτωβρίου 1982.

- 14 Πρέπει να παρατηρηθεί ότι, μολονότι με την απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 1982 το Ελεγκτικό Συνέδριο διατάσσεται να «εξαλείψει τη διαφορά κατατάξεως που υφίσταται με τους υπαλλήλους που δεν προέρχονται από τις Κοινότητες», αυτό δεν σημαίνει ότι παρέσχετο στο Ελεγκτικό Συνέδριο η ευχέρεια να αγνοήσει τις διατάξεις του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως και ιδίως εκείνες του άρθρου 32. Πράγματι, η τήρηση της αρχής της ίσης μεταχείρισης, που υπενθυμίζει η εν λόγω απόφαση, πρέπει να συνδυάζεται με την τήρηση της αρχής της νομιμότητας, σύμφωνα με την οποία κανείς δεν μπορεί να επικαλείται υπέρ αυτού παρανομία που διαπράχθηκε προς όφελος τρίτου (απόφαση της 9ης Οκτωβρίου 1984, υπόθεση 188/83, Witte κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1984, σ. 3465).
- 15 Επομένως, η προαναφερθείσα απόφαση σήμαινε απλώς ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο όφειλε να αποκαταστήσει την ίση μεταχείριση μεταξύ των υπαλλήλων του στο πλαίσιο τηρήσεως του ανώτατου ορίου που καθιερώνει το άρθρο 32 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων σχετικά με την αναγνώριση χρόνου προϋπηρεσίας.
- 16 Όπως έκρινε το Δικαστήριο με τις αποφάσεις του της 12ης Ιουλίου 1984 (υπόθεση 17/83, Αγγελίδης κατά Επιτροπής, Συλλογή 1984, σ. 2907) και της 6ης Ιουνίου 1985 (υπόθεση 146/84, De Santis κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή 1985, σ. 1731) ο χρόνος υπηρεσίας έκτακτου υπαλλήλου σε θεσμικό όργανο εμπίπτει, όπως και οι τίτλοι και η επαγγελματική πείρα στο άρθρο 32 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως. Επομένως, υπάγεται στο ίδιο ανώτατο όριο αναγνωριζόμενου χρόνου προϋπηρεσίας, δηλαδή σε 48 μήνες για τον εν λόγω βαθμό.
- 17 Δεδομένου ότι ο προσφεύγων δεν αμφισβητεί το γεγονός ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο του αναγνώρισε τον ανώτατο επιτρεπόμενο χρόνο προϋπηρεσίας, δεν δικαιολογείται να επικαλείται υπέρ αυτού την απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 1982 για να στηρίξει την απαίτησή του να του αναγνωριστεί επιπλέον χρόνος προϋπηρεσίας.
- 18 Από όσα προηγήθηκαν προκύπτει ότι η προσφυγή του είναι απορριπτέα.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 19 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Σύμφωνα όμως με το άρθρο 70 του κανονισμού διαδικασίας, προκειμένου περί προσφυγών των υπαλλήλων των Κοινοτήτων, τα όργανα φέρουν τα έξοδά τους, υπό την επιφύλαξη του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 69 του κανονισμού διαδικασίας, το οποίο παρέχει στο Δικαστήριο την ευχέρεια να καταδικάσει διάδικο στην καταβολή προς τον αντίδικο των εξόδων στα οποία αναγκάστηκε να υποβληθεί, αν κρίνει ότι τα έξοδα αυτά προκλήθηκαν χωρίς εύλογη αιτία ή κακοβούλως.
- 20 Το Ελεγκτικό Συνέδριο υποστηρίζει ότι η κινηθείσα από τον προσφεύγοντα δίκη πρέπει να θεωρηθεί ως καταχρηστική και κακόβουλη, για το λόγο δε αυτό ζητεί την καταδίκη του στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.
- 21 Πρέπει να παρατηρηθεί ότι και το ίδιο το Ελεγκτικό Συνέδριο αντιμετώπισε ορισμένες δυσχέρειες ως προς την εκτέλεση της απόφασης του Δικαστηρίου της 6ης Οκτωβρίου 1982 που προαναφέρθηκε, δεδομένου ότι στις 24 Νοεμβρίου 1982 υπέβαλε αίτηση ερμηνείας ενός σημείου της εν λόγω απόφασης, και συγκεκριμένα αν το άρθρο 4 της απόφασης της 21ης Φεβρουαρίου 1980 ίσχυε ή όχι και για τον Williams. Υπό τις περιστάσεις αυτές, η κινηθείσα από τον προσφεύγοντα δίκη δεν μπορεί να θεωρηθεί ως καταχρηστική ή κακόβουλη και πρέπει για το λόγο αυτό κάθε διάδικος να φέρει τα δικά του έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

κρίνει και αποφασίζει:

- 1) **Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) **Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.**

Κακούρης

Everling

Galmot

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 4 Ιουλίου 1985.

Ο γραμματέας

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος

P. Heim

K. Κακούρης